

AUTE 2000-17 DE 18 DE SETEMBRE DE 2000

**DELEGACIONS PERMANENTS DEL COPRÍNCEPS.
Recurs en queixa interposat abans de l'entrada en funcionament
dels tribunals administratius. JURISDICCIO ADMINISTRATIVA.
Reproducció del recurs en queixa. Terminis.**

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La Sra. ARC va interposar, en data 29 de març de 1966, un recurs en queixa davant les Delegacions Permanents dels Coprínceps contra el decret n° 80/H del Consell General, de 26 de febrer del mateix any, que l'autoritza, amb determinades especificacions, per a construir un edifici a la finca coneguda per "camp de Riberaygua" de Santa Coloma.

2n.- El 6 de novembre de 1975, el Sr. JR, reiterà prop de les Delegacions Permanents l'anterior recurs, que no havia estat resolt fins aquella data.

3r.- La Sra. JAR, ara apel·lant, va formular demanda el 13 de febrer de 2000 davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en que reproduïa el contingut del recurs en queixa abans esmentat, al·legant que les Delegacions Permanents no el van acceptar a tràmit expressament en cap moment ni van requerir informació sobre el particular, i tampoc li van notificar el retorn de l'escrit de recurs, tal com preveia l'article 2.a).2 de la Llei d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal de 7 de setembre de 1991, de manera que encara continuava obert el termini per a reproduir el recurs davant dels tribunals administratius.

4t.- El Tribunal de Batlles, en aute de 1r. de març del present any, va declarar inadmissible la demanda interposada per l'agent, acordant l'arxiu de les actuacions, en considerar que, si bé les Delegacions Permanents no van acceptar formalment el recurs de queixa, sí que van requerir informació sobre el mateix al Consell General, de manera que aquell no es trobava comprès dins l'article 2.a).1 de la Llei d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal, i en conseqüència havia continuat sota la competència de les Delegacions Permanents, segons la Disposició transitòria 4ª de la Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció, i no procedia reproduir-lo davant dels tribunals administratius.

5è.- La part agent va formular recurs d'apel·lació contra l'aute del Tribunal de Batlles, del qual se'n va donar trasllat a la representació del Govern, que el va impugnar mitjançant escrit presentat el 19 d'abril de 2000, en que demanava la confirmació íntegra de la resolució impugnada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- L'article 2.a) de la Llei d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal, de 7 de setembre de 1991, va regular el tractament que s'havia de donar al recursos interposats abans de l'entrada en funcionament dels tribunals administratius, a l'empara de la Disposició transitòria del Codi de l'Administració, distingint entre els que havien estat formalment acceptats per les Delegacions Permanents del Coprínceps, o al menys se'n havia requerit informació, i els que no complien cap d'aquestes dues condicions. Mentre que el coneixement dels primers continuava atribuït a les Delegacions Permanents, en els termes de la Disposició transitòria 4^a de la Llei reguladora d'aquesta Jurisdicció, de 15 de novembre de 1989, els segons havien de ser reproduïts davant dels nous tribunals administratius, en el termini de 13 dies comptats des de la data en que es notifiqués als interessats el retorn de l'escrit de recurs.

Segon.- En el cas que ara s'examina, el recurs en queixa que la Sra. ARC havia interposat el 29 de març de 1966, i que fou reiterat el 6 de novembre de 1975 per part del Sr. JR, no havia estat acceptat a tràmit per part de les Delegacions Permanents en la data d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal, i tampoc se n'havia requerit informació, tal com resulta del certificat que expedeix en data 21 de març de 2000 la Secretaria General dels Serveis de S.E. el Copríncep Episcopal, la qual precisa que el requeriment d'informació al Consell General, a que fa referència una anterior certificació de 17 de gener del mateix any que es va acompanyar a l'escrit de demanda, correspon a un altre recurs en queixa interposat pel Sr. ARC contra l'ordre del Recot de la Terra del Consell General de data 18 de novembre de 1965.

En conseqüència, el recurs en queixa de la Sra. ARC es trobava comprès dins l'article 2.a) de la Llei d'instauració de la Jurisdicció administrativa i fiscal, de manera que havia de ser reproduït davant dels tribunals dins el termini que establia l'apartat 2n. d'aquell precepte.

Tercer.- La reproducció del recurs en via jurisdiccional s'havia de fer, doncs, dins el tretze dies següents a la data en que les Delegacions Permanents retornessin a l'interessat l'escrit de recurs. Ara bé, com que no consta acreditat que tingués lloc aquesta notificació, s'hauria de considerar, en principi, que el termini per a reproduir el recurs continuava indefinidament obert.

Tanmateix, no es pot obviar que, en l'entretant, va tenir lloc un fet de tanta transcendència jurídica com és l'entrada en vigor de la Constitució i la consegüent desaparició de la figura dels Delegats Permanents. És evident, doncs, que a partir d'aquell instant no podia esperar l'interessat cap actuació ulterior de les Delegacions, ja fos la resolució del recurs en queixa o la notificació del seu refús a l'agent. En conseqüència, s'ha d'entendre que el termini legal per a reproduir davant dels tribunals administratius els recursos en queixa que encara no s'haguessin resolt ni retornat als interessats en la data d'entrada en vigor de la Constitució, s'obria de manera general en el moment d'entrada en funcionament de les noves institucions judicials, el 2 de gener de 1994, com resulta d'una aplicació analògica de la Disposició transitòria 9^a, apartats 2 i 3, de la Llei qualificada de la Justícia.

En aquest cas, l'agent no tan sols no va actuar així, sinó que ha deixat transcórrer més de sis anys fins al moment en que ha reproduït davant del Tribunal de Batlles el contingut del recurs de queixa formulat l'any 1966. S'ha de concloure, doncs, que la demanda resulta extemporània i que procedeix efectivament la seva inadmissió a tràmit.

Quart.- La pretensió indemnitzatòria que també formula la part agent ha de ser igualment declarada extemporània, ja que és merament subsidiària de la pretensió anul·latòria principal i, per això, ha de córrer la mateixa sort que aquesta. Però també en el cas de que fos considerada una pretensió autònoma, resulta que no es va plantejar primer davant de l'organisme administratiu corresponent, i hauria transcorregut en tot cas el termini d'un any que fixa l'article 61 del Codi de l'Administració, comptat des del moment en que va poder ser exercitada.

Per tot això, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació que formula la part agent, i confirmar la resolució impugnada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. JAR contra l'aute d'1 de març de 2000 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, els pronunciaments del qual es confirmen íntegrament.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.